

[Niels Anker Koføed]

Jeg tror, at vi får en stor politisk opgave med at afbalancere disse beslutninger og gøre reglerne enkle og administrerbare og effektivt udformet, således at de ikke opfordrer til misbrug.

En vanskelig opgave bliver det også at tage stilling til de overordnede økonomiske problemer i forbindelse med det monetære samarbejde. Her i landet vil vi nærmest være imod, tror jeg, i første omgang. Vi vil også være imod ophævelsen af grænserne, men vi kan nok ikke komme uden om, at når vi har besluttet det med, at grænsekontrollen gradvis skal afvikles, men at en tilpasning i hvert fald skal finde sted, bliver vi nødt til at have et tættere valutarisk samarbejde. Det er klart.

Men hvis vi går videre med finanspolitikken, hvis vi får et tættere valutarisk samarbejde, bliver pengepolitikken mindre virksom som redskab for regeringerne. Hvis det monetære samarbejde også udvikler sig til et økonomisk samarbejde på politisk plan, vil finanspolitikken komme ud for vanskeligheder, hvis den i fremtiden kun skal basere sig på moms og afgifter, som vi af handelsmæssige grunde ikke kan forhøje.

Derfor tror jeg, at det vil ende med, uanset hvad vi siger i dag, at der bliver et tættere valutarisk og økonomisk samarbejde, uanset om vi så vil kalde det monetær union, eller hvad vi vil. Hvis vi fuldfører det indre marked, ender vi i den situation.

Jeg vil gerne til sidst beskæftige mig med det kulturelle samarbejde. Tiden tillader selvfølgelig ikke at komme ind på diskussionen om det hængende veto. Det er heller ikke det, jeg vil, men jeg vil tage udgangspunkt i den tv-udsendelse, der var om finkulturen i Europa. Her vil jeg gerne citere den tidligere EF-modstander Niels Højlund, der sagde:

»Du kan ikke lave et tæt økonomisk og politisk samarbejde i Europa og så tro, at du kan holde kulturspørgsmål udenfor. Vi kan ikke på én gang fornægte kulturelt samarbejde og samtidig mene, at der skal bruges EF-penge til europæisk kultur, herunder studentervedskling. Heller ikke selv om man ved Europa forstår noget meget mere end det nuværende. I øvrigt er den tid ikke fjern, hvor EF og Europa er det samme, måske endda også omfattende lande, som i dag ikke hører til Vesteuropa.«

Det er sagt af en arg modstander af EF, som har erkendt situationens alvor. Jeg betragter i

hvert fald den foreløbige diskussion og udviklingen i Socialdemokratiet som meget positiv. Nu ønsker jeg bare at se det udført i mere praktiske handlinger i Markedsudvalget og i lovgivningsfaserne her i Folketinget.

Annette Just (FP):

Jeg vil gerne starte med at gøre noget, som jeg ikke aner det er tilladt at gøre fra denne talerstol. Jeg vil starte med at lykønske statsministeren med, at han i det mindste har fået sine personlige forhold ordnet. Til lykke med det!

Dernæst må jeg sige, at jeg ikke på helt samme måde kan sige til lykke med dette papir, vi har fået udleveret, fordi jeg for én gangs skyld – eller det er i øvrigt slet ikke første gang, men så igen – vil give SF ret. Dette er et lurepas og intet andet, men jeg forstår altså, at man har været travlt beskæftiget med andre ting.

Det kan ryste mig en anelse, at regeringens syn – og det er som sådan, vi skal se papiret – er sådan. Det er da fint, men på fredag kommer vi i øvrigt med nogle gode forslag, og dem må I så vente med at se. Jeg håber, at regeringen tager det så alvorligt, at vi i hvert fald også får en lille smule at vide om, hvad det er, der har med EF at gøre. Jeg tænker på den EF-debat, som er i fuld blussen i dag, diskussionen om, hvordan vi udnytter vores fulde medlemskab af EF. Vi er ikke blot medlem af EF, vi er en del af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab. For mig at se står Danmark i dag i en situation, som om muligt er lige så gunstig som dengang, Harald Blaataand fik samlet Norden og kristnede dannerne. Undskyld mig den lidt nostalgiske seen tilbage, men I må tilgive mig, jeg kommer fra Jelling, så det er et af mine bysbørn, jeg taler om her.

Harald Blaataand gjorde noget for at få erhvervslivet og eksporten i Danmark i gang på sin metode. Vi har i dag vores chance for at gøre det samme. Hvad er det så, regeringen med Socialdemokratiet og andre gode forligspartier i Folketinget har gjort? Man er stolt af, at man har stoppet en del af inflationen, ikke den hele, men en del. Men hvad er der sket? Hr. Flemming Hansen må have mig tilgivet, men jeg vil gentage, hvad jeg sagde før: Man har også stoppet initiativlysten for erhvervslivet. De kigger alle sammen ud og siger, at hvis ikke der kommer noget handlekraftigt nu, er vi flyttet, venner. Så er det ikke den arbejdsløshed, vi taler